

перейняття зарубіжного досвіду в абсолютному обсязі не є можливим, оскільки адаптації потребує ряд питань пов'язаних зокрема із специфікою законодавства, станом економіки, рівнем розвитку підприємств, тощо.

Вирішення вищезазначених проблем потребує розробки відповідного програмного забезпечення, що базуватиметься на наступних засадах: систематизації конкретних норм використання та якості ресурсів; аналізуванні процесу ресурсовикористання; розробці показників ефективності ресурсовикористання.

Вищенаведене дозволить забезпечити процес планування витрат ресурсів відповідною економічно-обґрунтованою нормативною базою, що дозволить здійснювати планування на високотехнологічному науковому рівні.

1. Стеців І.С. Проблеми формування висококваліфікованого економіста в умовах постіндустріальної економіки //Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції “Проблеми формування та розвитку інноваційної інфраструктури: виклики постіндустріальної економіки”, Львів, 18–19 травня 2017 р. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2017.

2. Нормування витрат ресурсів – раціоналізаторський ключ до збереження ресурсів землі // Global Footprint Network. - Електронний ресурс – Режим доступу: <http://www.bbc.com/earth/story/20150812-can-rationing-save-the-world>.

3. Ревенко Н. Г. Управління ресурсами промислових підприємств в умовах перехідного періоду. Монографія - К.: Редакція «Бюлетеня Вищої атестаційної комісії України», 2000 -25 с

4. Євтух О. Теорія економічного нормування: сучасний погляд // Вісник Національного банку України. -2004. - №3.-С.30-33.

5. Совкова С. Шляхи вдосконалення нормування праці (за матеріалами регіонального обстеження) // Україна: аспекти праці. - 2002.-№ 2. - С. 41-45.

6.Нижник В. Моделювання механізму нормативного регулювання затрат і результатів праці //Економіст.-2000.-С.25-29.

7. Скриль В. В. Удосконалення системи нормування праці на промислових підприємствах / В. В. Скриль, Т. О. Галайда // Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Економічні науки. – 2014. – Вип. 7(3). – С. 181–184.

8. Жадан О. В. Соціально-економічне значення нормування праці в сучасному суспільстві / О. В. Жадан // Держава та регіони. Сер. : Економіка та підприємництво. – 2013. – № 6. – С. 16–20.

9. Житченко тВ. О. Значення нормування праці в сучасних умовах / В. О. тЖитченко // Управління розвитком. – 2014. – № 2. – С. 26–27.

В.О. Ганусин

Науковий керівник – к.е.н., ст.викл. І.С. Стеців

КОНТРОЛЬ ДОХОДІВ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ЗАСІБ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ВТРАТ БЮДЖЕТУ

Малі підприємства є невід'ємною частиною економіки будь-якої країни, зокрема України. Це обумовлює актуальність дослідження та контролю доходів таких підприємств, податки з яких займають велику частку бюджету країни. Контролювання доходів малих підприємств країни на сьогодні здійснюється в недостатній мірі, оскільки частина представників влади, зокрема К. Ляпіна, представник державної регуляторної служби наголошує про недоцільність повного контролю доходів малих підприємств, стверджуючи, що такі заходи потребують витрачання значних коштів на реєстратори розрахункових операцій та призведуть до ще більшої корупції і приховування готівки [1]. Дослідження практичної діяльності малих підприємств дають підстави вважати, що приховування готівки вже відбувається у великих кількостях. На наш погляд цього можна уникнути правильним складанням закону, про встановлення РРО і регулюванням всіх деталей.

Для здійснення контролю правильності вибору системи оподаткування малих підприємств необхідна точна інформація про кількість працівників, тип послуг, які надає підприємство і найголовніше – його доходи, які згідно чинного законодавства мають свої обмеження [2].

Для деталізації проблем контролювання доходів підприємств, методом анкетування нами було проведено дослідження доходів малих підприємств на прикладі салонів краси Львова, що є представниками малого бізнесу України та знаходяться на спрощеній системі оподаткування. Нижче в таблиці наведено вартість основних послуг салонів і їх приблизний дохід.

Дослідження доходів малих підприємств

Підприємство	Ціна на послуги			Приблизний дохід за рік
	Зачіска	Манікюрні послуги	Візаж	
Салон № 1	Від 300 до 500	Від 250	500	5 376 000
Салон № 2	Від 250 до 450	Від 180	450	5 577 600
Салон № 3	Від 200 до 400	Від 120	-	2 822 400
Салон № 4	Від 300 до 600	Від 200	550	5 779 200
Салон № 5	Нема прайс листа			-
Салон № 6	Від 200 до 400	Немає даних	Немає даних	-
Салон № 7	Від 250	-	-	3 360 000
Салон № 8	Від 150	Від 100	-	2 016 000
Салон № 9	Від 100 до 150	Від 170	Від 450	3 129 000

За результатами проведеного дослідження виявлено, що приблизний мінімальний дохід даних салонів становить приблизно 3 мільйони гривень на рік, що удвічі перевищує норму другої групи спрощеної системи оподаткування малих підприємств до якої вказані підприємства згідно їх облікової політики відносяться.

Для того щоб запобігти таких втрат держава має провести ретельну перевірку всіх малих підприємств і затвердити закон, який передбачає обов'язкове встановлення реєстраторів розрахункових операцій і контроль за правильністю ведення обліку.

Проведене дослідження доходів малих підприємств на прикладі салонів краси дозволяє констатувати приховування фактичних доходів і, як наслідок, оподаткування за спрощеною системою другої групи, вибір якої не відповідає вимогам чинного законодавства для даних підприємств, що спричиняє втрату державою значної частини надходжень до бюджету. На наш погляд вирішення цієї проблеми повинно базуватись на прийнятті закону про встановлення касових апаратів на малих підприємствах і контроль за обліковою діяльністю малих підприємств.

1. К. Ляпіна. *Мікробізнес і касові апарати: друзі чи вороги* // К. Ляпіна. – Електронний ресурс. – режим доступу. - <http://vlasnasprava.ua/mikrobiznes-i-kasovi-aparati-druzi-chi-vorogi/>

2. *Податковий кодекс України від 1.07.2005 № 292-XIV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/nk/rozdil-xiv--spetsialni-podat/edynyi-podatok/>*

Н.І.Гнатів

Науковий керівник – к.е.н., доц. Т.О. Петрушка

ЗАСТОВУВАННЯ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ У ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ ТА ЙОГО ДОЦІЛЬНІСТЬ

Розвиток кожного регіону безпосередньо визначається станом використання сукупності взаємодіючих ресурсів, необхідних для здійснення господарської діяльності: матеріальних, енергетичних, виробничих, трудових, фінансових і інформаційних. З огляду на високу ресурсоемність господарювання і дефіцит внутрішніх джерел ресурсів, ресурсозбереження стає вирішальним фактором розвитку житлово-комунального господарства.

Ресурсозбереження – система заходів, спрямованих на найбільш раціональне і ефективне використання всіх видів ресурсів, їх скорочення на одиницю корисного ефекту. Ресурсозбереження є важливою умовою вирішення соціальних і виробничих проблем розвитку суспільства. Реалізувати це можливо завдяки впровадженню ресурсозберігаючих технологій, інновацій, безвідходного виробництва, екологізації економіки та прийняття ефективних управлінських рішень в даній сфері [1].

Однією з найважливіших задач при цьому є формування такого механізму у житлово-комунальному господарстві (ЖКГ), яке, будучи системою життєзабезпечення кожного регіону, одночасно є найбільш ресурсоемною і збитковою сферою господарської діяльності. У регіонах України втрати ресурсів у житлово-комунальному господарстві сягають 50-60%, а рівень їх використання у 2-3 рази нижче зарубіжних показників.

Питання чим опалювати приватний будинок завжди актуальне, особливо, коли на порозі холодна осінь, настають холоди і водночас ціни на паливо стрімко ростуть. Пропонуємо розглянути сильні й слабкі сторони найбільш поширеного виду котлів, а саме твердопаливного, і також розрахувати їх окупність.

У будинках, де електрикою опалювати не вигідно, а газ недоступний, система опалення на твердому паливі може стати єдиним прийнятним варіантом. Останнім часом використання твердопаливних котлів пов'язано ще і з функцією резервного джерела тепла. У разі аварійного відключення основного котла, його потужності достатньо, щоб спокійно впоратися з обігрівом приміщень в холодну пору року.

Особливістю і перевагою твердопаливного обладнання є можливість використовувати різноманітне тверде паливо: деревина, буре та кам'яне вугілля, кокс, пресовані брикети, тирса, пелети, відходи деревообробки. Зараз вже можна придбати моделі, що працюють і на торфі.

Розрахунок окупності твердопаливного котла: загальна площа будинку 150м², ККД котла 90%, вид палива – дрова, розрахунок проводиться на період 4 місяців, скориставшись калькулятором витрат палива для твердопаливного котла становить 5456 кг дров, середня ціна на 1000 кг становить 600 грн., отже витрати на дрова складуть 3300 грн. Середня ціна котла становить 28000 грн., витрати на електроенергію 10кВт*1,6грн=16грн/день, за опалювальний сезон виходить 1920 грн. Сумарні витрати на поставку твердопаливного котла за опалювальний сезон виходить 33220 грн.

В перерахунку на газ – потрібно тільки на опалення 1100 кубометрів газу на 120 днів, В цьому році введені нові ціни на газ, а саме по 10,5 грн/кб. Газ для такого будинку обійдеться в 11550 грн.

Провівши деякі обрахунки можна дійти висновку, що твердопаливний котел це чудова альтернатива опаленню газом і окупність цієї ідеї в часі складає 4 роки і 1 місяць.

Отже, запровадження принципів ресурсозбереження – є першочерговим завданням для України, так як сприятиме підвищенню її конкурентоспроможності, підсилення енергетичної безпеки, прискорення не тільки економічного, але і значною мірою соціального зростання, і безпосередньо, наблизить нашу державу до позицій сталого розвитку суспільства [2]. Це все можливе за рахунок зменшення впливу на довкілля та розбудову сучасної високотехнологічної та ефективної країни [3]. Тому провівши дослідження можна зробити